

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Értéktelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Égész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A kivándorlás.

Megyénk legutóbbi közgyűlését élénken foglalkoztatta a kivándorlás szomorú kérdése, mely hazafias, erkölcsi és közgazdasági szempontból is méltán deprimálja a kedélyeket és az intéző körök jogos és erélyes akcióját provokálja.

A kormány intézkedésének bevértéséig is munkálni kell a metely terjedésének megakadályozásán, s a kivándorlásra csábító ellenőrzése és megrendszabályozása mellett hivatalos és társadalmi uton arra kell törekedni, hogy az olyan vidékeken, hol a kivándorlás eszméje fogékony talajra találhat, a lelkészek, jegyzők, földbirtokosok, szóval az intelligens osztály felolvasásokkal, beszédekkel, hazafias eszmék terjesztésével, a korcsmázásnak a minimumra való redukálásával stb. igyekezék a népre hatni és annak figyelmét elterelve, ellensúlyozni a kivándorlás eszméjének terjedését.

A következő figyelmet érdemlő és aktuális cikket vettük e tárgyban:

„Talán nincs nemzet a földön, mely annyira szeretné hazáját, mint a magyar. Nemzetünk történelmében igen sok példáját látjuk a honszerelmének, az édes anyaföldhöz való ragaszkodásnak. Kész volt e nép szenvedni, kész volt életét áldozni, csak egy maroknyi földet mondhasson magának Árpád örökéből. S annyi küzdelem, annyi balsors között, melyen e nemzet egy ezredében át keresztül ment, boldog volt. Talán a vagyon, az anyagi jólét tette boldoggá? Nem! A honszerelm, jó erkölcs és egyszerűség. E három jellegzetes vonás húzódik végig a magyar nemzet történelmében, ez volt az összekötő kapocs, ez volt az a szilárd alap, mit lerombolni nem volt képes emberi erő.

S most, egy ezredév után, e sokat hányatott nép kezd csendesen lenni. Nem háborgatja külső ellenség, a honszerelm tetteles példái nem kívántatnak, a gyilkoló fegyverek honvédó fiaink kezében csak játékszerek, elődeink által szabaddá tett hazánkban mindnyájan egyenlők, szabadok vagyunk.

De e nép, mintha még nem érett volna meg a szabadságra, mintha nem érezné azt a kötelességet, mit saját java, hazájának boldogulása érdekében tennie kell,

TÁRCSA.

Öt órákor.

Irta: D — r.

Elmélázva ültünk a kandalló körül. A csillárlámpa hatalmas sugarakat lövellt a szalon butorzatára. Fáradt hangulat vett erőt az egész társaságon. Még a kis Miczike nagyság sem izzt szokásos tréfáit Kornél barátommal. A hölgyek lankadt arczal ültek egymás mellett egy szmirna szőnyeggel borított pamlagon, mi pedig egy-egy kényelmes karosszékben megdőlvén, nagy flegmával eregettük a szürke füstgomolyokat. Csak néha hangzott fel egy visszafojtott kacaj, ez is csak a Miczike kisasszony ajkairól. A többiek csak ültek némán s várták, ki lesz az a nagy zseni, aki arra a sarkigazságra rájő, hogy holnap is nap lesz.

Egyszer aztán beteljesedett a közös titkos-kiváncsosság, természetesen a háziasszony indítványozta. A fiatal hölgyek felvillanyozódtak s mintha újra elakarnak kezdeni a tenisziparthiet, oly ruganyos léptekkel jöttek jó éjt mondani.

Miczike kisasszony bucsuzáskor így szólt Kornél barátomhoz:

— Fogadjunk, hogy holnap reggel nem kel föl öt órákor!

De a máskor oly szellemes és találékony ifjún most nem fogott a pajzánkodás. Együgyűen mormogta:

— Ezt eltalálta, kis hecemeister! . . .

I.

Szobánkba értünk Négyen voltunk ott elszállásolva. A hangulat igen nyomott volt, kifáradtunk a robotszerű teniszezésben. A máskor oly kedélyes társalgás sehogysem akart megindulni. Még a löcsei naptár nyomán előadott élceim sem tették meg a kellő hatást. A dolog igen bántott s Kornél barátomat tekintvén még egyedül fegyverfogható embernek, ekként szóltam hozzá:

— Édes Kornéle, talán csakugyan föl szándékolol holnap reggel öt órákor kelni, hogy oly nagyon vágyódl Morpheus karjaiba?

Az ifjú arczán gúnyos mosoly jelent meg s nem felelt.

letér a régi ösvényről, az egyszerűséget, jó erkölcsöket félretéve, boldogtalanságának ássa meg sírját s honszerelmének könnyeit a hon határánál letörölve, idegen országban keres boldogabb jövőt.

Elszomorító tény, hogy évről-évre nagyobb arányokat ölt a kivándorlás. Talán nincs hazánknak olyan vidéke, honnan száz meg száz, sőt ezer és ezer munkabíró ember utra nem kelne a boldog, szabad hazába: Amerikába. A költöző madarak visszajönnek, ők elköltöznék. A természet nyilni kezd; mint édes gyermekét öleli magához a földművelőt. A kelő nap munkára hívja, a dalos pacsirta üdvözlő dala fogadja s ott van vele míg a dülön az utolsó fordulót teszi; fent a magasban az Isten, a „Magyarok Istene,“ ki gondját nem veszi le rólunk, ha az ember „küzd és bizva bizik.“

Már ez évben is kevesebben lesznek a mezőn; az ég dalosa hiába keresi itt-ott a szántóvetőt, ő más vidéken, más világrézsben bányász lent a föld mélyében, keresi a kincset vagy forró olvasztó tégelyek mellett izzasztja orczáját, gyengíti erőt a kincsekért. A szántóföldön az eke mellett ott áll a szomorkodó nő, talán maga fogja meg az ekeszarvát, kis fia vezeti a „szarvast és bogárt“ vagy egy napszámmal turatja földjét, hinti bele a tiszta magot, melyben mégis oly sok lesz a konkoly.

De miért van ez? Talán a honszerelm tüze aludt ki a szivekből, talán az a más világrézs kínese bőven jutalmazza a szétválasztott családtagok aggodalmát, bánatát? Talán ott nagyobb a szabadság, könnyebb az élet, boldogabb a lét? Sok szépet hallottunk Amerikáról, úgy ismerjük, mint legszabadabb földet; az ipar, kereskedelem legfejlettebb országát, hol testvér minden ember; szeretetlenség, irigység, lenézés ismeretlen fogalmak; egyenlőség, testvériség uralg. Mindenesetre, szép példát mutat nekünk Amerika jövőnk biztosítására, de a példát megtanulni nem szükséges odamennünk, meg tanulhatjuk azt idehaza is. Vagyont gyűjteni, itt is meg van adva az alkalom, ha van bennünk tudás, jó erkölcs és meglegedés. Épen ez hiányzik a mi népünkben s a kivándorlás okát a tudatlanságban, a közérkölcslenség meglazulásában s az elégedetlenségben találom.

Nem eléggé jellemzi-e népünk tudatlanságát, hogy oly könnyen lehet félrevezetni? Nem eléggé jellemzi-e az élhetetlenség, a nembánomság? A magyar ember mindenhez könnyű szerrel szeretne jutni, de sorsa jobbrafordulásának módjait nem kutatja, ugyszólván a sült galambot várja, hogy szájaiba repüljön. Sőt azok az üdvös intézkedések, melyeket kormányunk érdekeiért tesz, csak lassan lesz meggyőződéssé, a bizalmatlanság csak

— Felelj hát legalább kérdéseimre!

Felült ágyában s ezeket mondván:

— Sohasem kelek föl többé oly korán barátom, sohasem teszem azt többé! Egyszer eszelektem meg csak s akkor is igen megbántam. Fölkeltem épen reggel öt órákor s ez az óra szintén egyike lett ama töröknek, melyek kiméltlenül ejtettek sebet szerencsétlen szívemen.

Elhallgatott s mereven nézett rám. Megértettem a szegény fiu szavait s nem is fakgattam tovább. Már épen nyugalomra akartam térni, midőn barátom megfogta kezemet és visszatartott.

— Nem vagy még álmos? Igen szeretném neked e történetet elmondani.

Helyeslőleg intettem, ő pedig rágyujtván egy szivarkára, a következőket beszélte el:

— Szerettem, mert bolond voltam, imádtam egy nőt, mert elvakultak szemeim. Rajongtam érte szívem mélyéből s elveszettnek tartám életem azon óráját, melyet nem az ő társaságában töltöttem el. Boldog voltam, mert hittem neki, hódoltam szerelmének s védszentemnek tartottam. A világ legboldogabb emberének képzeltem magamat mindaddig, míg az a romboló reggeli „öt óra“ be nem következett. Ekkor öntudatra ébredtem s ismét egy szomorú tapasztalattal gazdagabban temettem el szívemnek szent reményét s életemnek egyik legkomolyabb s legesabítóbb célját. De hát legalább ezen is át-estem. Jobb volt akkor, mint most lenne.

A különben vig ifjú egészen elkomolyodott. Arczán egy régi kedves emlék, vagy tán kínos gyötrelém vonásai mutatkoztak. Nagyon sóhajtott, aztán folytató:

— Náluk voltunk többen, fiatal emberek. Kellemsen töltöttük el a napot a parkban, este pedig a zongora melankólikus hangjai mellett repült föl képzeletünk a szerelem régióiba, hol himes virágszőnyeg és játszi déli szellő hirdeté annak mindenhatóságát. En is gyakran jártam itt . . . ő vele . . . gondolatban. S ilyenkor oly boldognak éreztem magamat! Majd a maga elbájoló valóságában láttam meg tündéri énjét s ekkor eme boldogsághoz még egy deamoni sugallat is járult. „Szeresd-e nőt, mert ő is szeret téged!“ — sugta belülről a sátán. S én hallgattam rá. Engedtem a csalárd képzelgésnek, engedtem a kecsesítő női bájnak, miként hajdan Ádám a csábító almának s meglakoltam érte. De

lassan oszladozik. S a helyett, hogy vezetői, tanácsadói utmutatásait követve, saját jólétének alapját szilárdítaná, egy-két csábító szó elegendő ahhoz, hogy itt hagyja följét, családját s kivitorlazzon Amerikába. A meggondolatlanúság, az alapos megfontolás hiánya, a tudatlanság okozza ezt s annyira magával ragadja a vágy és szenvedély, hogy ennek gátat vetni hiabavaló a család összekulcsolt keze, vezetőinek felvilágosítása.

De nézzük a jó erkölcsöket és meglegedést. A hitet, jó erkölcsöket oly tisztaságban találjuk-e ma napunknál, mint apáinkban meg volt? A templom oly kevés hely-e ma, mint volt csak évtizedek előtt? Nem a koresma lett-e legtöbbször templomává? A tápláló nedűt, a bort, a mértékletességet nem a mértékletlenség, a pálinka ivás váltotta-e fel? Azelőtt a magyar ember, ha mulatott, a jó erkölcs határait át nem lépte, igazán mulatott; ma a bódító méreg elveszi helyes gondolkodását, minden szép, jó iránti érzékét, megakasztja előhaladását s az erkölcselenség fertőjébe sülyeszti. A pálinka utat nyit a *szociális tévtanok* terjedésének, szétválasztja a testvért és rokont, nem ritkán gyilkosságra készíti. Ma nem történhetik adás, nem történhetik vevés, nevezetesebb mozzanat, miben a pálinkának egy vagy más formában hely nem jutna.

A mértékletlenség, a tulkiadások következménye: az elégedetlenség. Nincs nyugalom; az ember kapkod fűhöz-fához, föllázad maga s a társadalom ellen, vádol mindenkit, nem talál bajaiból kibontakozást. Egy ut marad számára, egy boldog remény villan át agyán: mulasztásait helyrehozza Amerikában.

Ez az oka a kivándorlásnak; ez teszi tönkre annyi család boldogságát, ez az egyes községek előhaladásának, közgazdaságunk föllendülésének akadályozója.

Ismerem a népet, volt alkalmam szemlélni a kivándorlókat, nézni az aggódó nőt, a neveletlen gyermekek bánatát, az inséget és nyomort, mely a családfő távozását követé. Az az egy-két szerencsés csábító szava sok családot ejtett nyomorba, sok gazdaságot üttett dombra, sok község előhaladásának lett kerékkötője.

Sokkal nagyobb e baj, hogysem felette napirendre térhetnénk. Egyenes kötelességévé vált kormányunknak a legerélyesebb intézkedések által a kivándorlásnak útját állani, s a nép reménytelen tervek helyett munkája után lát.

De kétszeres buzgalmat kell kifejtetni a nép anyagi és erkölcsi előhaladása érdekében, s a kivándorlás egyik oka éppen abban rejlik, hogy a gondoskodás már későn jött, akkor, midőn a nép már erkölcsileg meg volt mé-

hát hogy is tudtam volna én higgadtan számot vetni a körülményekkel, mikor szerelmes voltam!? — — Mert vak a szerelem s aki belélesik, ezenfelül még eszét is elveszti.

— Én is elvesztém öntudatomat. Egész valómat hatalmába ejté az a kéjes vágy, az az isteni mámor, mely az ő véle eltöltendő paradicsomi életem boldogságát tárta képzelmi szemeim elé. Olyan a szerelem, mint a rózsabimbó. Lassan fejlődik, de ha már egyszer előbujt a zöld réteg alól az első levél, jön a többi rohamosan. Csak az első heves szivdobbanás kell a szerelemhez, aztán jön a többi s lesz belőle nyiló bimbó, kinyílt rózsza s hervadozó virág . . .

— Egy este bucsuzáskor forrón megszorítottam kezét s ő viszonozta. Ekkor már megvolt az első s talán a századik rózsalevél is . . . Keztem vele foglalkozni, folyton a kedvében jártam. A teniszjátzsma alatt állandóan az ő remek alakját néztem, a zongorahangok méla moraja közt pedig a szerelem Eldorádjában találkoztam vele . . . Ő is engem keresett itt . . . Minden véletlen, minden semmiség szerelmi kombinációim fellegvárának alapkövéve lett. Egyszer fölkerít, hogy vigyem utána rakettjét . . . s én boldog voltam.

— Szóval egészen belehecceltem magamat . . . Egy este aztán nem mentünk föl a szalonba, hanem a park hatalmas fáinak egyike alatt énekelgettünk. Mellette ültem. Szívemben visszafojthatlan érzelmeik keletkeztek. Értésére adni, hogy szeretem, aztán birni őt! . . . Felé fordítván fejemet s gyöngéden megszorítam kis puha kezét, a dalolás zaja közben kitártam előtte egész bensőmet. Nem felelt, de kezét sem húzta vissza.

— Beszéljek a mamával? — — kérdém halkán.

— Ne, majd holnap felelek — válaszolá. Félek, hogy most meg találják hallani . . .

S mélyen a szemembe nézett . . . Biztatólag hatott lelkemre eme villamsugárnál is erősebb fény, átjárta egész valómat s szívemet látnoki erővel tölté el . . . „Holnap fog bekövetkezni életem legboldogabb napja.“ Ezt érzé ott bent ama dobogó husdarab.

II.

Gyéren világitott már a kis szobába a lámpa. Kornél pillanatra abba hagyta elbeszélését s rágyujtott a má-

telyezve. A pálinka ivás korlátoztatása, a nép nevelése, közgazdaságunk emelése érdekében teendő lankadatlan buzgalom s a súlyos terhek megkönnyítése azok az orvosok, melyek megakasztói lehetnek a kivándorlásnak.

E nép szereti hazáját, nem a honszerelm kihülésében, hanem a társadalmi betegségekben rejlik a hiba. Ezeket kell orvosolni, hogy a nép visszatérhessen a régi ösvényre s megvethesse jólétének és boldogulásának alapját. V . . . . L . . . .

A vámtarifa kérdése.

A megyei gazdasági egyesület e hó 9-én délelőtt 10 órakor Rimaszombatan a megyeháza nagytermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek főtárgya a földművelésügyi miniszter által az egyesülethez küldött, az új autonóm vámtarifa megállapítására vonatkozó kérdő-ív kitöltése.

Mivel ezen tárgyat oly fontosnak tartjuk, hogy lehető sokoldalú megvilágítására minden tőlünk tellőt elkövetni kötelességünknek ismerjük, felhívjuk a megye egész közönségét, különösen pedig a gyárosokat, kereskedőket és nagyiparosokat, hogy alább közölt kérdő-ívet átanulmányozva az egyesület közgyűlésén megjelenni sziveskedjenek.

Az elnökség.

Kérdő-ív

a mezőgazdasági (erdészeti) termékek kivitelét és behozatalt, valamint a mezőgazdasági szükségleti cikkek behozatalt illetőleg

1. Vitettek-e ki a vámkülföldre, illetőleg Ausztriába működési területéről az 1898. év folyamán mezőgazdasági (erdészeti) termékek, és ha igen, melyek azok?

a) Vámkülföldre:

b) Ausztriába:

2. Ezen kivitel nagyobb számu, vagy csak egyes mezőgazdák avagy kereskedők útján történt-e?

3. Minő mezőgazdasági (erdészeti) cikkek kivitele bir működési területére nézve kiválóbb jelentőséggel?

4. Ezen cikkek kivitele bir-e jelentőséggel az azokat termelő mezőgazdákra?

5. Ezek a termékek körülbelül mily nagy mennyiségben vitettek, illetőleg exportáltak onnan és pedig:

a) hazánk melyik részébe?

b) Ausztriába?

c) a vámkülföldre és annak melyik országába?

6. Mezőgazdasági (erdészeti) termékek körülbelül mily mennyiségben hozattak be a vámkülföldről vagy Ausztriából működési területére?

a) Vámkülföldről:

b) Ausztriából:

7. Mezőgazdasági szükségleti cikkek hozattak-e be: és ha igen, melyek és mily mennyiségben, működési területére?

8. A 6. pont alatt felsorolt cikkek behozatala bir-e jelentőséggel működési területére, vagy az egyes mezőgazdák gazdasági helyzetére nézve?

9. A 6. és 7. pontok alatt felsorolt cikkek közül való szükségletét honnan fedezi, — és pedig:

a) hazánk melyik részéről:

1. Mezőgazdasági (erdészeti) termékek.

2. Mezőgazdasági szükségleti cikkek.

b) Ausztriából:

1. Mezőgazdasági (erdészeti) termékek.

2. Mezőgazdasági szükségleti cikkek.

c) a vámkülföldről és annak melyik országából:

1. Mezőgazdasági (erdészeti) termékek.

2. Mezőgazdasági szükségleti cikkek.

10. A mezőgazdasági (erdészeti) termékek fent kimutatott kivitele, illetőleg a mezőgazdasági termékek és szükségleti cikkek közül való behozatal fordult-e már elő az előző években is, ha igen, mióta?

11. A mezőgazdasági (erdészeti) termékek fent kimutatott kivitele, illetőleg a mezőgazdasági termékek és

szükségleti cikkek behozatala állandóan fordul-e elő; avagy csak esetlegesen, bizonyos körülmények hatása alatt jelentkeznek-e az?

12. A mezőgazdasági (erdészeti) termékek fent kimutatott kivitele, illetőleg a mezőgazdasági termékek és szükségleti cikkek behozatala emelkedőben vagy csökkenőben van-e?

13. A mezőgazdasági (erdészeti) termékek fent kimutatott kivitelére, illetőleg a mezőgazdasági termékek és szükségleti cikkek behozatalára hatással voltak-e és minő irányban az 1892-ben életbe lépett kereskedelmi szerződéseink?

14. A mezőgazdasági (erdészeti) termékek fent kimutatott kivitelére, illetőleg a mezőgazdasági termékek és szükségleti cikkek behozatalára hatással voltak-e és milyen irányban, bizonyos, hazánkban, Ausztriában avagy a vámkülföldön fogantatosított rendszabályok? (pl. kereskedelmi vagy vámpolitikai intézkedések, — kiviteli prémiumok stb. — továbbá a vasuti tarifákat illető rendelkezések, avagy állategészségügyi rendszabályok stb.)

15. A fent kifejtett viszonyokra való tekintettel minő óhajai vannak a mezőgazdasági (erdészeti) termékekre és szükségleti cikkekre fennálló, illetőleg az osztrák-magyar vámtérület új autonóm vámtarifájában érvényesítendő vámok tekintetében?

16. A fent kifejtett viszonyokra való tekintettel minő óhajai vannak a mezőgazdasági termékekre rótt külföldi vámtételek tekintetében?

17. A vámtarifáról szóló, s az 1887. évi XXV. törvényzikkal módosított 1882. évi XVI. t.-cz. egyes rendelkezéseinek a gazdaság és forgalom fejlesztése érdekében netán kívánatosnak tartott módosítására vonatkozó javaslatok:

Utasítások.

Általában. Ha a válaszra hagyott üres tér nem elegendő, akkor új lapok teendők be megjelölve a kérdést, melyre a válasz vonatkozik. Pl.: ad 1. ad 13.

Az 1. kérdéshez: „Mezőgazdasági termékek“ kifejezés tág értelmében veendő, a mennyiben az összes földtermékek (gabonaneműek, főzélékfélék, burgonya, olajnövények, kumló, takarmány- és alomfélék, friss gyümölcs, bor, déligyümölcs, disznóvénnyek, fajsokla termékek stb.), állatok, (vágó-, tenyész- és igás állatok, aprómarhák, halak stb.), állati termékek, (tej, vaj, sajt, friss és sózott hús, kolbászfélék, szalonna, zsír, gyapju, bőrök, méz, viasz, a selyemtenyésztés termékei stb.), a mezőgazdasági ipar és üzem (liszt, keményítő, malta, főzélékconservék, olajok, szárított gyümölcs, ezetek stb.), összes termékeit magában foglalja; szóval mindazon mezőgazdasági tételeket, melyek a vámtarifában szerepelnek. (Olyan cikkek, melyek a közvetett adózás tárgyai — pl. cukor, sör, szesz — figyelmen kívül hagyhatók.)

Külön megjegyzendő, hogy oly cikkek vagy termékek kiviteléről van szó, melyek nem a működési területen termeltettek.

A 7. kérdéshez: „Mezőgazdasági szükségleti cikkek“ alatt mindazok a cikkek értendők, melyek a mezőgazdasági üzem kifejtéséhez szükségesek, tehát a mezőgazdasági gépek, szerszámok, műtrágya, állati tápanyagok, vetőmagvak stb. stb.

Hirek és vegyesek.

A királyné képe. Lapunk mult számában megírtuk, hogy elhunyt koronás királynénk olajfestésű képe — melyet Zeller M. fővárosi festő készített — megérkezett, s a város tanácstermében nemsokára elhelyezést nyer. Most díszes kerettel látják el a szép képet, mely 400 frtba került, s azután helyezik el ő felsége képe mellett.

Kinevezés. A király Langhoffer Viktor helybeli kir. törvényszéki jegyzőt az itteni kir. járásbíróshoz albiróvá nevezte ki. Az előléptetésről széles körökben örvendetesen szereznek tudomást, s a derék albirót mindenfelé szívélyesen üdvözlők kineveztetése alkalmából!

Helyreigazítás. Lapunk mult számában tévesen írtuk, hogy Papp László h. pénzügyigazgató, Madarász

mentum, az a köszívű zsarnok hozott létre szívemben, melynek neve: szerelem.

— Alig vártam már a hajnali öt órát, pedig még csak délelőtt volt. Alig vártam már ama boldog perceket, — pedig csak egy pajzán gyermek kecségtetett azokkal. Nem volt nyugtom egész nap, olyan voltam, mint egy örült s csak akkor kezdtem magamat kissé könnyebben érezni, midőn a forró nyári nap sugaraitól pihegő életet egy szép holdas est váltotta föl. Hogy miként töltöttem az éjt, ez világos lehet előttem édes barátom, azonban a mi a következő nap reggelén történt, az már oly szívölő eset, hogy szinte rosszul esik azt elmondanom.

— Reggel háromnegyed öt órakor megjelentem a kitűzött helyen. Forró érzés futotta át egész valómat. Most fog eljönni életemnek egész pillanata, mely fordulópont gyanánt fog szerepelni egy szerelemért rajongó szív történetében. Virágsokrot kötöttem neki, hogy keblére tűzhesse, aztán örök emléket gyanánt szolgáljon előttnk. e reggel boldog történetét illetőleg. Majd leültem a tó partján. Gondolatokba mélyedve vártam őt. Epen öt óra volt. Játszi nyári szellő surrant végig a parkon, fodorserű rezgésbe hozta a tó vizét, melynek tiszta vizében zavartalanul uszkáltak az apró halacsok. A fák leveleit gyöngye zokogásba hozta a kellemes légáramlat, elhózzán magával a rózsák illatát. Egy közeli bokorban boldog fülemüle pár zengette szerelmi kettősét. Hosszasan elnéztem az idillikus jelenet, ábrándokba merülve. Gyöngéden csicsereggett az egyik, s oly érzelmesen felelt neki párja. Elénken ugráltak a vékony ágacsok, majd egymás mellett álltak meg s együtt énekeltek a boldog dalt, a szerelem dicsőítő himnuszát. Sokáig hallgattam az érzelmes hangokat, szívemet a szerelem legtisztább érzelmei fogták el, szinte elképzeltem a földi boldogságot, megtestesítve a két kis madár képében. S talán még igen sokáig nem eszméltem volna föl szendergésből, ha a következő pillanatban egy kisebb fajta sas nem csap le a kis bokor szerelmes lakói közé. Mintegy megriadva ugrottam föl a zöld gyepről s fájó szívvel láttam, mint basítja a gyilkos madár a hatalmas légrétegeket karmai közt egy kis szerelmes dalossal, láttam,

Pál, Zádor Mór és Bruckner Ferencz titkárok 100—100 frt jutalmat kaptak, e hírünket most rektifikáljuk akkép, hogy nevezettek a fizetési osztályban egy fokozattal előléptette a pénzügyminiszter.

Áthelyezés. Prékopa Rezső helybeli kir. járásbírósi albiró hasonló minőségben a nagyőrcezi kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

Erdész választás. Jolsván a Bornemisza László elnöklété mellett tartott képviselőtestületi közgyűlésen Jolsva r. t. város erdészévé 8 pályázó közül — csaknem egyhangulag Zeller Géza lett megválasztva.

Eljegyzés. Mindszenty Kálmán, a gömörmegeyi nép- és iparbank könyvelője, ifjúságunk egyik derék tagja eljegyezte Rusznyák Etelkát, néh. Rusznyák J. mérnök leányát Zádorháza. Boldogság kísérje a jegyespárt!

Kirendelés. Harnatha János posta- és távirtdai segédtisztjelöltet a kassai posta- és távirtda igazgatóság a rimaszombati posta- és távirtda hivatalhoz osztotta be.

Halálozás. Náray J. A. helybeli lapszerkesztőt gyászba döntötte szeretett édes anyja: özv. id. Náray Jánosné szül. gellenfalvai Csütári Gramanez Erzsébetnek 81 éves korában márczius 27-én Balassa-Gyarmaton bekövetkezett halála. Az elhunytat ugyanott nagy részvét mellett temették el 29-én. Béke poraira!

Diszoklevél. A budapesti Tattersalban rendezett luxus vásáron Farkas Zoltán helybeli tekintélyes földbirtokos gyönyörű négyes fogatával diszoklevelet nyert. A 2-ik díjat Andrássy Géza gróf nyerte.

Az országgyűlési képviselőválasztók összehírása már befejezést nyert. A bizottság, melyben Dapsy József elnöklété alatt Kubinyi Bertalan, dr. Bakcsay Dezső, dr. Szabó Károly és Kovács József tanácsos működtek, teljes buzgalommal és lelkiismeretesen végezte feladatát. A városban a képviselőválasztók száma az összeírás szerint: 600.

Egyházi közgyűlés. A rimaszombat-tamástali ágost. hitv. evang. egyházközség f. évi április hó 1-én igen látogatott közgyűlést tartott, melyet Kubinyi Aladár egyházfelügyelő elnök, az egyházközség belső életét híven feltűntető gondosan és tartalmasan egybeállított elnöki jelentésével nyitott meg; — megemlékezvén egyúttal néhai Ternyos György és Tibély Zsigmond hitbuzgó egyháztanácsosok gyászos elhunytáról. — A gyűlés tárgyait képezték: Jelentés néhai özv. Piskalszky Endréné és Beliczay László hagyományáról, egyházi jegyző, ügyész és egyháztanácsosok választása, — a mult évi számadások felülvizsgálása és helybenhagyása, — az 1900. évi költségvetés végleges megállapítása, az évi járandóság, az egyházi énekkar kérelmének elintézése és az egyházi véglegesítése. Megboldogult özv. Piskalszky Endréné szül. Kovács Julia, az egyházközség ezéjlaira 10000 forintot, sirkertjének gondozására pedig alapítványul 1000 frtet hagyományozott. — A nemeslelkű jótékony hagyományozónak emlékére a közgyűlés jegyzőkönyvében megörökíteni határozta, azonkívül márványtáblába vésett áldott nevének emlékére a templom falába elhelyezni rendelte s sirkertjének kellő gondozása iránt határozatilag intézkedett. Beliczay László 100 forint hagyományá örök-tagsági alapítvány zimen lesz kezelendő. Jegyzőnek: Dr. Vallentinyi Dezső, — ügyésznek: Institorisz Endre egyhangulag megválasztottak; — az egyháztanács pedig a következő új tagokkal egészített ki: Böhm János, Brauner Gyula, Geduly Géza, Horváth Zoltán, Istók József, Matolesy Pál, Dr. Mesko Miklós, id. Szalontay Sámuel, Szombath György, Kovács Géza és Pásztor András. — A felülvizsgált mult évi okmányolt számadás teljesen rendben találtatván, egyházi gondnok-pénztárosnak a szokásos felmentvény megadatott. Az 1900. évi költségvetés megállapításánál, a számvizsgáló bizottság és az egyháztanácsnak azon együttes javaslatát, — hogy a hivatásának élő, s az egyházközség erkölcsi és anyagi javának előmozdításán lelkiismeretes buzgósággal fáradozó kitűnő lelkész évi javadalmazása; személyéhez kötötten, 400 koronával emeltessek; — továbbá, hogy a kántortanítónak, mint buzgó és szorgalmas hitoktatónak, a vall. és közokt. m. kir. Miniszter által előirányzott 480 korona hitoktatói tiszteletdíj, szintén személyéhez

sodik szivarkára. A két vendégtársunk már javában aludt. Kis idő múlva aztán Kornél tovább folytatta történetét.

— Felvirradt a másnap, szívem legsiralmasabb napjának egyike. Amint felöltöztem, egyenesen az ő kis szalonjába mentem. Ott találtam már az egész kis társaságot, vidáman folyt a tréceselés, ő is jókedvű volt. Biztatólag nézett rám s gyönyörű szemeiből csak úgy áradt a viszonsszerelm édes kifejezése. Egyszer erősen rám nézett s elpirult. Azt hiszem, én is elpirultam volna, ha az eset azelőtt őt esztendővel történnék, de így a szerelem minden lehető variációin átment szívem nem tódítá arczomba a vért, szemeim pedig elmélázva nézték őt, kibem megtalálta az a nyugtalan szív azt, kit már oly rég keresett, kit életezel gyanánt tekintett, kivel hivatal volt örömet és but megosztani. Majd hosszas kacsintásba ment át méla nézése s úgy látszott, jól esik neki, mert ama gyöngéd pirulás mellett nyugodt mosoly jelent meg arcán. Olyan volt, mint a mosolygó mezei virág, melyet hosszú viszontságos idő után új életre kelt a nap melege . . . .

— Behozták a likőröket. Ő töltött, miközben egy kis levélkét varázsolt kezeimhez. „A mama kegyetlenkedik. Holnap reggel öt órakor a tóparton várjon. Bertha“

— Amint a levelet elolvastam, a kellemes párosult megilletődés vett rajtam erőt. Tehát ő annyira szeret, hogy már a szökésre gondol? . . . Nem tudtam a boldogságtól eléggé elteltai, midőn pedig a kegyetlenkedő mama bosszujának elhárítása céljából elutazást akartam színelni s ő ezt megtudván, reszkető hangon fülembe sugá „maradjon“, — ekkor már tetőpontjára hágtam szerelmes állapotomnak. Tehát ő szeret, imád, annyira imád, hogy képes magát a mama szekaturáinak kitenni, semhogy rövid huszonnégy órát nélkülüm töltösn el! Igen, ő rajong utánam, ő az enyém lesz, boldogok leszünk s jövendő életünk messze fölül fog állni a paradicsomi napok kimondhatatlan hatványán!

Elfelejtettem minden akadályt, mely még akkor eme boldogságos házaseletem előtt szilárd gát gyanánt állott, elfelejtettem az ő pajzanságát, csak szökni, szeretni s viszonsszerettetni s ez által elnyerni a földi élet legfőbb célját, a boldogságot! Ez édes ábrándok vakítottak el egészen, melyeket az a mindenkifölött álló ele-

mint röpdes a párja eszeveszetten, mint kiáltja a világba csicseregő hangján a kétségbeesés orgiáit . . . S ekkor egy balsejtelem fogott el. Hirtelen órához kaptam. — már fél hat is elmúlt s ő nem jött. Elsétáltam ablaka előtt, hívtam, gondolatban titkos jellel, énekszóval, de nem jött. Rosszat sejtettem. Biztosan kezdtem hinni, hogy a mama kegyetlenségéből kifolyó erőszak az egész. Arra gondoltam, hogy a kis szerelmes leány rajta vesztett szökési tervén. Ez batorított . . . És most kerüljön bármibe — gondolom — nyiltan fel fogok lépni, — megkérem a mamájától! . . .

— Az óra már hetet ütött. En még mindig a parkban sétáltam, elgondolkodva. Jaj ütötte meg füleimet. Szerencsére nem jártam ekkor a szerelem Eldorádójában, nem bámultam a zöld gyepen heverve a tó habjait s a madarak idilljét, hanem számban szivarral sétáltam s füttyörészttem. Ez egészen alkalmas póz volt arra, hogy a felém haladó kis csapat mit sem gondoljon. Bizonyára tenniszezni jönnek — gondolám. Nyugodtan megálltam s vártam őket. Meglehetősen közömbös arcot igyekeztem vágni, — azonban azt hiszem, életemben sem pirultam el akként, mint most, pár pillanat múlva. De nem a szégyentől, hanem . . . Mert a következő pillanatban Berthát pillantottam meg. A mint a Bréday Gyurka karjába kapaszkodva már messziről ekként kiáltott:

— Bravó gyerekek, megnyertem a fogadást! Nos elhiszi-e már most Gyurka, hogy Kornél fölkel ma reggel öt órakor? . . .

S az egész fiatal társaság gratulált Berthának a sikerhez, mivel azt, hogy engem ily korán fel tudott zavarni, rendkívüli dolognak tartották. En szótlán álltam egy helyben s a leányra néztem. Elpirult. Aztán a kis macska hízlegő modorát öltvén magára, hozzám jött s megfogván kezemet, ezt mondá:

— Ugy-e nem haragszik, hogy kissé megtréfáltam? . . . Nem feleltem, csak erősen a szemébe nézvé, meghajtam magamat s némán távoztam.

A mint Kornél barátom befejezte e történetet, könyecsepp toltult a szemébe Szegény fiu, igazán sajnáltam s némi vigasztalás után így szóltam hozzá:

kötött, teljes egészében megadandó. — az egyh. közgyűlés egyhangulag elfogadta — Az egyházi fizetését 24 koronával emelte s öt állásban véglegesítette. — A költségvetésnek egyéb tételait, valamint az évi járandóság kivételének kulesát is változtatlanul elfogadta. — Az egyházi énekhar kérelme szintén kedvező elintézés nyert. — A tartalmas egyházi közgyűlés szép lefolyása a vezető egyházi elnökség böles tapintatát dicséri.

Eljegyzés. Kohn Samu nyugtjai kereskedő eljegyezte e napokban Neumann Zsófit Pribóczról.

A városi aladószedői és ujonnan rendszeresített adóhivatali irtóki állás betöltése még e hónap közepén megtörténik. Előbbi állásra Kohut Lajost, utóbbira Csapó Lajos lesz minden valószínűség szerint megválasztva.

Halálozás. Lapunk múlt számában megírtuk, hogy Ináncsi Ebeczky Elek Ajnácskón, március 26-án reggel 2 órakor meghalt, de a gyászestéről nem emlékezhetünk meg bővebben. Eleterős, java-korbeli, szorgalmas, munkás gazda, s a társadalmi és politikai nyilvános szerepléstől teljesen visszavonuló, független elvű férfi volt. Ennyit tudott Gömörvármegyében mindenki, mert hiszen családi tradíciói révén, neve általánosan ismert volt. Azok azonban, kik vele éltek s figyelemmel kísérelték életét, tudják, hogy igen ritka, nemes erényű s tudományos műveltségű férfi volt Hangya szorgalommal munkálta, s figyelemmel kísérte gazdasága minden részét, s egyetlen, legfőbb törekvése — családja jóléte, boldogsága volt. — Bámulatos és páratlan az a gyöngédség, mellyel önfeláldozó hűségese felesége és gyermekei iránt viseltetett. Halálát szívészélhűdés okozta ugyan, de teljesen elkészülve ment a hosszú utra, s halála előtt egy félórával mondta övének, nyugodtan halok meg mert:

„Ha bíró: nem terhel vad.
Hogyha álom: nyugalmat ad.“

Temetése óriás részvét mellett 28-án délután 1/2 3 órakor volt Ajnácskón, a kiterjedt rokonság, jó barátok és tisztelői jelenlétében. Adjon a sir neki csendes édes nyugalmat!

Anyakönyvvezetői kinevezések. A belügyminiszter a kúntapoczeai anyakönyvi kerületbe Bakosinyi Dániel ev. tanítót, a helpaiba pedig Vlahó Béla s.-jegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a házassági anyakönyv vezetésével, a házasságnál való közreműködéssel megbízta.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati állami anyakönyvi hivatalnál 1900. március havában következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be: Született összesen 10 gyermek, ebből fiú 6, leány 4. Házasságot kötöttek: Galanti Mózes és Schlesinger Emma egy-vallásuk. Urdea György és Papp Vilma vegyes-vallásuk. Elhaltak: *Czvik András 60 éves, Kövér János 74 éves, özv Kovács Janosné 70 éves, *Gáspár István 42 éves, Mester András 3 éves, *Danyi Maksziné 65 éves, *Palider Julianna 3 éves, Hlozek Erzsébet 2 éves, Eszényi Géza 40 éves, *id. Lakatos Lajos 44 éves, Rajzinger Sámuel 64 éves, Szabó Erzsébet 11 hónapos, *Tót János 44 éves, *Pumpura Gyula 21 éves, Bobó Józsefné 41 éves, özv. Zimányi Józsefné 60 éves, Molnár László 3 1/2 hónapos, *Melich Julianna 3 hónapos, *özv. Gromon Lászlóné 70 éves. A *-gal jelölték a kórházban haltak el.

Emléktábla gróf Andrássy Dénesnek. Gróf Andrássy Dénes, megyénk nemeslelkű főura, aki annyi jótékony adományt tett, hitbizományi uradalmi tisztviselőiről sem feledkezett meg. Megalapította az uradalmi tisztviselői nyugdíjalapját 260 ezer korona tőkével. Az uradalmi tisztikar a nagylelkű adományt meg akarja halálni s elhatározta, hogy az uradalom központján, a krasznaborkai vár alján fekete gránitból készült emléktáblával örökíti meg a nevezetes eseményt. Az ösrégi várral szemközt húzódó szomolnokai út mellett fekvő sziklában helyezik el az emléktáblát, melyet a legközelebbi napo ban lepleznek le ünnepélyesen. Az emléktáblán ez a felirat olvasható:

„Az uradalmi nyugdíjalap nagylelkű megalkotójának, gróf Andrássy Dénes és neje, Francziska grófnőnek. — Örök hála jeléül az uradalmi tisztikar.“

— De hát édes Kornélem, miért játszottad mindjárt a vérig sértettet? Hát ha Bertha csakugyan szeretett s ezzel a kis csinyivel csak leányos pajzán szeszélyt akarta kielégíteni?

Kornél hanyagul intett kezével, aztán imigyen sóhajtott.

— Hadd el barátom! Én is erre a gondolatra jöttem eleint, midőn hosszú tételődés után ismét nyugodtan kezdtem gondolkodni. Egész bensőmet átjárta az aggodalmas gondolat, hogy pillanatnyi felháborodásommal örökre eltasztám magamtól a leányt, ki akkor csak évelődettem velem, talán csak azért, hogy félóra mulva tudtomra adja a mama beleegyezését s a szokás fölösleges voltát.

De hát . . .

— De hát? . . .

— Csalódtam.

Némi gondolkodás után folytatá:

— Néked, mint őszinte barátomnak sub rosa megmondom.

A leány ma Bréday Gyurkáné. — — Három héttel ama szerencsétlen „öt óra“ után lett a menyasszonya. . . De legalább őszintén megmondta volna, hogy Gyurkát szereti s nem engem s ne alkalmazta volna az észretítésnek eme szívölő módját, mely neki csak család játék, de nekem egy éles és mély tördőfés volt! . . .

* * *

Másnap délelőtt a tenispályán találkoztunk a hölgyekkel. Kedélyesen kívántunk egymásnak jó reggelt. Miczike kisasszony igen kedves volt. Kornélem akadtak meg szeméi, ki oly leverten nézett ki, mintha egész éj-jel nem aludt volna.

— Édes Kornél, talán maga csakugyan fölkelt öt órakor, hogy oly álmosan néz ki?

Kornél elpirult s úgy látszik, ismét felujult szívében a fájdalom, mert így felelt a kis bakfinsnak:

— Csak egyszer keltem föl oly korán, akkor is nagyon megbántam!

— Miért?

— Mert igen szép álomból ébredtem föl!

Műkedvelői előadás. A helybeli polgári olvasókör f. hó 7-én este műkedvelői előadást rendez, mely iránt közönségünk körében élénk az érdeklődés, s biztostra vesszük, hogy az előadásnak — melyre a szereplők nagyban készülnek — minden tekintetben fényes sikere lesz. Az előadást táncmulatság követi. — A szétküldött esinos meghívó így hangzik:

Meghívó.

A rimaszombati polgári olvasókör 1900. április hó 7-én (szombaton) saját helyiségének dísztermében színpadi díszleteinek fedezésére táncmulatsággal egybekötött jótékony-célú

műkedvelői előadást rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a vigalmi-bizottság.

Színre kerül:

A huszárszerelem.

Vigjáték 2 felvonásban. Irta Murai Károly.

Személyek:

Barkos Gábor } agglégények . . . . . Volkó Viktor.
Barkos Zsigmond } . . . . . Barányi György.
Anna, nevelt leányuk . . . . . Veres Ilonka k. a.
Hüppig Kázmér, bankár . . . . . Márkus Aurél.
Hüppig Kázmérné . . . . . Rábely Irma k. a.
Sárika, leányuk . . . . . Soffy Margit k. a.
Kenéz Mihály, ref. lelkész . . . . . Báthory Andor.
Kálmán, huszárhadnagy . . . . . Madarassy István.
Dér Pista, poeta . . . . . Ifj. Rábely Miklós.
Berényi Pál, huszárcapitány . . . . . Vall József.
Zsuzsi, házvezetőnő . . . . . Lojka Mariska k. a.

Történik egy vidéki kastélyban. Idő: jelenkor.

Helyárak: Körszék 1—5-ik sorban 1 frt; körszék 6—10-ik sorban 80 kr.; zártzék 60 kr.; kérlézsék az 1-ső sorban 60 kr.; 2—3-ik sorban 40 kr.; földszinti állóhely 40 kr.; deák-jegy 30 kr.

Jegyek előre válthatók özv. Miskolczy Istvánné cukraszüzletében.

Felülfizetések hálás köszönettel vétetnek és nyilvánosan nyugtáztatnak.

Kezdeté pont 8 órakor.

Az előadást táncmulatság követi.

Anyakönyvi székhely áthelyezés. A csomai körjegyzőség helyének áthelyezése folytán az anyakönyvi kerület székhelye is Sörg közönségbe helyeztetett át.

Próbavilágítás. Folyó hó 2-án este az Erzsébet-ter sarkán, a Három Rózsa előtt kísérletet tett egy bécsi cég az Auer-féle égővel, mely egész este árasztotta mintegy 60 gyertya erejével égő fény sugarait. A világítás e módja intenzitását tekintve, kitünően beválnék, de egyéb akadályok miatt nálunk kivihetetlen. Egyrészt a készülék finom szerkezete, másrészt drágasága miatt nem fogadható el. A város 170 lámpájának világítása ugyanis óránként 2 krt számítva, 12 órát á naponként legalább 40—42 frtba kerülne, s a lámpák átalakítása is egyenként 12 frtot igényel. Szóval a világítás szép, de drága és nekünk nem alkalmas.

Fontos háziasszonyoknak! A lakás csak akkor lehet tiszta és portmentes, ha a padló fénymázzal van bevonva. Puha padlóknál ez akkor érhető el legjobban, ha azt az Eisenstädter-féle Linoleum padló-zománcz-csal kenik be. Ezen kitünő és elismert legjobb fénymáz gyorsan szárad, tartós és gyönyörű fényvel bír, nem terjeszt kellemetlen szagot, oleosabb minden más fénymáznál, mert kiadób és tartósabb. Értékelen utánzatoktól óvakodjunk és kérjen mindenki kizárólag Eisenstädter-féle „Linoleum padló-zománcz“-ot törv. bejegyzett „vaslovag“ védjeggyel.

Erdei szalonkát — Jolsván március 26-án Csernok Lajos vadász-társulati tag hozott először aggatókra

Végzetes vasuti baleset. Múlt hó végén a füleki vasuti állomáson Polecz Samuel bénai illetőségű vasuti munkás a kocsi tolatása közben a kocsikerék alá eszszott és mindkét lábát elvágta, ennek következtében még aznap délelőtt a losonczyi kórházban meghalt.

Munkaközvetítő intézet. A miskolczyi kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti ugy a munkaadókat, mint a munkásokat, hogy a budapesti hivatalos jellegű munkaközvetítő intézet (József-körút 36) megnyílt és díjtalanul közvetít ipari és kereskedelmi munkásokat, kor, nem és foglalkozási ágra való tekintet nélkül díjtalanul közvetít és pedig vidékre is. Az új intézményt melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

Mi minden szükséges egy embernek? A születésnél: böleső, gyermekruha; később harisnya, cipő, kalap, játék; még később: iskolatáska, íróeszköz, ruha, azután: óra, láncz, evőeszköz, ágy, asztal, fésű, kefe, szappan, nyakkendő, keztyű, lámpa, konyhaedény, butorok, bot, ernyő, pipa, hegedű, kártya, szőnyegek stb. Mindezen tárgyak és más ezer és ezer minden szakmabeli ipari és kereskedelmi cikk — szabott áron vásárolható egyetlen üzletben a hirneves „Párisi nagy áruházban“ (Budapest Kerepesi ut 38. sz. a.) a hol — mint az egész országban ismeretes — minden bevőnek, ki 10 frtért bevásárol, egy művészies kivitelű képet ingyen készítenek bármely fénykép után, csupán a díszes papírkertetért fizetendő 1 frt 50 kr. E világhírű áruház összeköttetése mindenkire csak előnyös lehet és különösen most az ünnepek és az utazások előtt kérjen mindenki árjegyzéket, melyből előre is meggyőződhetik, hogy jobb, szebb és oleosabb árukat sehol sem vásárolhat.

Nyilvános számadás az 1900. év február hó 5-án megtartott önkéntes tüzoltó bál jövedelméről: Belépő díjakból befolyt 371 kor. Adományok és fölülfizetések ezimén befolyt 407 kor. Az összes bevétel volt 778 kor. A kiadások főösszege 365 kor. 72 fillér. **A bál tiszta jövedelméről mutatkozik: 412 korona 28 fillér.** — Ezen számadás az eziránt 1900. év március 20-án megtartott parancsnoksági ülésben felülvizsgáltván, helyben hagyott. Egyben a parancsnokság — midőn a vett kegyes adományt és fölülfizetéseket az alábbiakban nyilvánosan nyugtatja, egyszersmint az egylet iránt ily fényes kifejezést nyert jóindulatért köszönetét nyilvánítja. — Adományok s fölülfizetések: Nagys. Farkas Zoltánné urnó kegyéből 100. Az első magyar általános biztosító társulat 100. Hámos László 18. Ragályi Gyula és Samarjay János 16—16. Barczay László, Bornemisza Elemér, Fáy István, Fáy N., Radványi György, Szakall István, Szalay Jenő és Z . . . 8—8. Molnár József és Szeless Ödön

6—6. Bakcsay Dezső, Horváth József, Instítórisz Endre, Komáromy István, Lokcsánszky Endre, Máriássy László, Medveczky Sándor, Mesko Zoltán, Mindszenti Kálmán, Schmid Bernát és Széplaky Lajos 4—4. Abonyi Pál, Czinke István, Farkas Zoltán, Fekete Pál, Fekete Otte Hedvig, Fornéthy Gyula, Hamaliár Lajos, Hamvay József, Hevessy Bertalan, Kern Adolf, Kórody Jenő, Lefkovicz Ferenc, Lenkey István, Lofcsányi Zoltán, Máriássy Gyula, Rakottay Danó, Schulhóth Pál, Dr. Stern N., ifj. Síteo István, Szakmány Gyula, Varga Lajos és Dr. Zehery István 2—2. Holländer Géza, Rakottay Lajos és Schwartz Pál 1—1 korona. — Rimaszombatban, 1900. március 31. Lokcsánszky Endre egyll. pénztáros.

Az „Ország-Világ“ új negyedéve. Április 1-ével az „Ország-Világ“ Magyarországnak e legrégebb képes hetilapja új előfizetést nyit. Hétről-hétre az aktuális eseményekről képen és írásban megemlékezve, az irodalom legkiválóbb képviselőinek verseivel és novelláival, regény mellékletével, az „Ország-Világ“ már rég meghódította a magyar olvasó közönséget, mely mind tömegesebben siet támogatni e kiváló újság törekvéseit. A múlt héten az „Ország-Világ“ Stefánia trónörökös asszony menyegzőjéről közölt számos szép illusztrációt, e héten pedig az angol-bur háborúból mutat be több szép képet és Verő György népszerű új operettjéből, a Kleopatrából közöl egy szép zenezámot. Az „Ország-Világ“-ba, melynek szerkesztését Várady Antal, a kiváló poeta vezeti, Jókai Mórral az élén munkatársa minden magyar író. Karácsonykor képes kiállítású irodalmi almanakkal kedveskedik olvasóinak, az idei almanak, díszben, kiállításban felülfogja mulni az eddig sokat dicsért almanakokat is. Az „Ország-Világ“ előfizetési ára 4 korona negyedévre, a kiadóhivatal, mely Hold-utca 7. sz. alatt van kívánatra mutatványszámot ingyen küld.

A fővárosi 1848—49-iki és Kossuth muzeumról. Az 1848—49-i hős honvédek, vértanúk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak muzeuma, a nemzeti kegyeletnek legszebb temploma és legjobb iskolája a szent hazaszeretnek. — Háromezernél több emléktárgy: sok száz olajfestésű csatakép és arczkép, több ezerre menő nyomtatott képek és proklamációk, az ellenségtől elvett zászlók, honvédruhák, Kossuthnak csaknem összes torinói butorai, a világ minden részéből összegyűjtött ezernél többféle Kossuth képek, kéziratai stb. képezik a budapesti 1848—49. emlékek gazdag muzeumát — Ennek a hazafias intézménynek a pénzügyminiszterium okmánybélyeg mentességet adott és a kereskedelmi miniszterium megengedte a muzeum kiadványaink szétküldéséhez a hirdapbélyeg használatát. — A magyar hazafiaság, vitézség és vértanúság valódi templomának, a fővárosi 1848—49-iki muzeumunknak fontartói a muzeum könyv-, hangjegyeképkiváltványainak állandó vevői. — **A fővárosi 1848—49-iki muzeumunk megalapítása óta a legbecesebb és legérdekesebb kiadványa e muzeumunk most jelenik meg.** — Az emberiség díszének, a magyar nemzet megváltójának, ami dicső Kossuth Atyánknak 1848—49-iki arczképét adja ki a fővárosi 1848—49-iki muzeum, hazánk jobbainak ajánlván ezt a remek fényképtani leghivebb életnagy arczképet — Barabás, Marasztóni és több jeles művészrajzolók litografálták 1849-ben Kossuthnak életnagy arczképét, azonban ezek, a ma már csak ritkán látható képek nem élethűek. E képekből még halvány fogalmat sem nyerhetünk arról, hogy minő nagyszerű, felséges és rokonszenves arca volt Kossuthnak. — A mi most kiadott képünk Kossuthnak számos egykoru Daguerrotypjei és fényképei nyomán készült, nagy asszony Kossuth nővéreinek utmutatása és Kossuth Ferencnek, valamint több jeles festőművészeinknek közreműködése mellett. — **Több évi utánjárás és sok áldozatok árán most kiadott képünk Kossuthnak egyetlen legtekélyesebb életnagy képe.** — E remek és nagybecsű képek muzeumunk érdekében való megvételét melegen ajánljuk hazafiaság tekintetében legjobb községek, kaszinóink, olvasókörök, egyleteink és minden jó magyarnak pártfogásába, 3 frt 40 kr. csekély ártért. E képek bolti ára 5 frt 50 kr. vagyis 11 korona lesz. — Minden igazi jó magyarnak, — ha módjában áll, — szent kötelessége támogatni a fővárosi legnagyobb 1848—49-iki muzeumot, midőn a jeles főváros tanácsa muzeumunknak eddig birt helyiségét elvette, míg a német Göthe muzeumnak ingyenes díszhelyiséget adott a derék fővárosban. — Az 1848—49-iki dicső napoknak a most múlt ötvenéves jubileum alkalmából ma nincsen nagyobb szerű emléke, mint az 1848—49-iki és Kossuth muzeum, amelynek hazafias fontartóihoz, kiadványaink vevőithez fordulunk, tudatván, hogy a hősök és vértanúk e Pantheonának létezése megszűnnék, ha országunk jobbjai nem támogatják azt. — Budapest, 1900 március hó. — Hazafias tisztelettel **Krivácsy József**, 1848—49-iki honvéd tüzérezredes, Komárom várának v. parancsnoka. **Gróf Kreith Béla**, az 1848—49-iki Kossuth muzeum alapítója.

Mai számunkhoz Kovács Zsigmond jobirú czipész üzletének hirdetése van mellékelve!

Szerk. üzenetek.

T. L. A legjobb akarattal vagyunk törekvése iránt, de verseit még sem közölhetjük. Talán prózával vagy a felajánlott leírással sikeresebb lehetne a kísérletezés.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetés.

A felügyeletem alatt álló nagyrőcei kir. járásbíró-ságnál megüresedett bírósági végrehajtó állásra a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter ur folyó évi március hó 11-én 1137. I. M. E. sz. a. kelt rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1871. LI. t.-cz. 2. §-ában előirt képeztési kellekeket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket az együtt alkalmazást kizáró rokonsági vagy sógerségi viszony feltüntetésével a bírói ügyviteli szab. 5. §-ában előirt uton ezen hirdetésnek a hivatalos lapban háromszori közzétételétől számítandó két (2) hét alatt hozzám annál inkább nyujtsák be, mert a később beérkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak. Rimaszombat, 1900. évi március hó 28-án.

Kubinyi Aladár, kir. törvsz. elnök.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős: RÁBELY MIKLÓS.
A lapot közleményekkel ellátja: A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

Ajánlkozás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy elválllok minden az **építkezési szakmába tartozó munkálatokat, tervek és költségvetések készítését** elfogadok — Jolsván, 1900. márczius hó 24-én.

Kiváló tisztelettel

HUBER LIPÓT,

okl. építési vállalkozó.

2-2

Pályázati hirdetmény.

603. sz. — Rimaszombat városánál megüresedett **al-adószedői állásra** ezennel pályázat nyitattik; felhivatnak mindazok, kik ezen 1300 korona készpénz fizetés és nyugdíj jogosultsággal járó hivatali állást elnyerni óhajtják, hogy az iránti — életkoruk, képesítésük, s jelenlegi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt — **kérvényeiket** a városi tanácshoz ezimezve, **április hó 14-ik** napjáig adják be.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselőtestületének 1900. évi márczius hó 19-én tartott közgyűléséből.

Nagy főjegyző,
polgármester helyettes.

Korán érő tavasz-buza eladó

Herczeg Coburg tiszttartóságánál
Rimaszécsen.

2-3

Hirdetmény.

1423. sz. — **Várgede** községre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdon jogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, az azzal a felszólalással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis 1900. évi **október hó 1-ső** napjáig bezárólag a teleknyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdon jogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívannak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1900. évi **október hó 1-ső** napjáig bezárólag a teleknyvi hatósághoz nyújtásuk, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármily irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a teleknyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1900. évi **október hó 1-ső** napjáig bezárólag nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz — egyszerű másolatokat is csatolták, vagy pótlólag benyújtának, az eredetieket a teleknyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. Törvényszék, mint teleknyvi hatóság, — Rimaszombat, 1900. évi márczius hó 22-én.

Altdorffer, kir. törv. bír.

Birtok-eladás.

Rimaszombat város határával szomszédos földbirtok, mely 2684 □-öl belsőség, 118439 □-öl szántó, 16258 □-öl rét, 40968 □-öl erdőlegelő és 8218 □-öl szőlőből,

továbbá: 16 méter² hosszú, 5 méter széles téglából épült **lakóház** cseréptetőzettel.

12 méter hosszú, 7 méter széles kőből épült **magtár** cseréptetőzettel.

21 méter hosszú, 11 méter széles kő- és téglából épült **csűr** cseréptetőzettel.

24 méter hosszú, 6 méter széles fából épült **istálló** cseréptetőzettel.

17 méter hosszú, 5 méter széles fából épült **cselédlak** cseréptetőzettel.

8 méter hosszú, 4 méter széles fából épült **rakodó** cseréptetőzettel.

8 méter hosszú, 4 méter széles fából épült félereszű **kocsiszin** nádfedélzettel

szabad kézből eladó. — Venni szándékozők forduljanak felvilágosításért **e lap kiadó-jához.**

3-*

Bányász

kerestetik vaskőbánya feltáráshoz és vezetéséhez. Az illetőtől megbízhatóság, józan komolyság és e téren szerzett tapasztalat kívántatik. A gömöri bányaviszonyokkal ismerősnek kell lennie. Ajánlatok fizetési igényekkel együtt kéretnek „**Szerencse fel**“ jellegével **e lap kiadóhivatalához** intézteni.

2-*

Eladó bika

Egy tisztavérű, szimentháli, két éves verestarka **bika**, tenyésztésre alkalmas, ritka példány eladó **Uzapanyiton Szilágyi Kálmán**nál.

3-3

Csödtömeg-eladási hirdetmény.

Vagyonbukott **Mandel és Deutsch** rimaszombati kereskedő cég csödtömegéhez tartozó és a csöd-letár 1—252., 255., 257., 259 és 261—266. tételszámai alatt feltározott bolti berendezés és rőfös áruknak ajánlat utján értékesítése csödválasztmány által elhatározatván, felhivatnak a venni szándékozők, hogy 300 kor. bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat 1900. évi április hó 10-éig bezárólag alulírottán beadni sziveskedjenek. — Az áruaktár letári becsérteke 2630 korona 28 fillér, a bolti berendezés 117 korona 60 fillér.

Az áruaktár és a részletes letár alulírottán a délutáni órákban megtekinthető.

Az ajánlat elfogadása iránt a csödválasztmány 1900. évi április hó 10-én d. u. 2 órakor Rimaszombatban a kir. törvényszék pertárában megtartandó csödválasztmányi ülésen fog határozni, esetleg ugyanakkor nyilvános árverést is tartani.

Az eltozandó ajánlat benyújtója, illetőleg az áruaktár vevője köteles az áruaktárt készpénzfizetés mellett 8 nap alatt átvenni.

Kelt Rimaszombatban, 1900. évi márczius hó 23.

Dr. Krausz Gyula, csödtömeg-gondnok.

Eladó lakházak.

Rimaszombatban, a **Kossuth-utca 10. sz.** alatti három elkülönített kisebb lakház egy csoportban, esetleg külön-külön is örök áron eladó.

Értekezhetni lehet **Tamásfalván Kalla Mihálynéval.**

3-4

Szálloda átvétel.

Alulírott tisztelettel hozom a n. é. közönség becses tudomására, hogy **folyó évi április 1-ső napjától** Rimaszombatban, a vásártéren levő

„Hunyady“-szállodát

átveszem s azt a kor igényeinek ujonnan berendezve, rendelkezésére felajánlom.

Mint régi vendéglős, minden igyekezetemet arra irányítom, hogy tisztelt vendégeim részéről a nagyrabecsülést a pontos, kifogástalan és jutányos kiszolgálás által kiérdemljem; miért is főtörekvésem lesz mindenkor, azt az által is elnyerhetni, hogy nemesak a legkitünőbb étkekkel szolgálak a nap bármely szakában, hanem mindenféle hamisítatlan italokkal is.

Boraim mind szőlőtermelőktől vásároltattak, **sört** kőbányait tartok, **szeszes italaim** pedig tisztán kezelek és egy részök kis üstön párolt.

Tisztán tartott vendégszobák, valamint nagy állás az udvarban és istálló a lovak és kocsik részére alkalmassá teszik vendéglőmet a vidéki t. közönség befogadására.

Magamat és vendéglőmet ismételtén a n. é. közönség jóakaratu pártfogásába ajánlva, vagyok mindig kész szolgálattal

Rimaszombat, 1900. márczius 28.

2-2

Lusztig Menyhárt, vendéglős.

Eladó.

Az új Hunyady-utca mindkét oldalán több szép fekvésű, egészséges lakásra alkalmas, azonnal építhető **háztelek** — **elfogadható áron** — eladó. Értekezhetni lehet alant jegyzett tulajdonosnál.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomára hozni, hogy nagyobb előnyös bevásárlások folytán az **összes faanyagok**, valamint a többi áruk árait mélyen leszállítottam, miről üzletemben meggyőződés szereshető.

Szállítok a legolcsóbb árban legjobb minőségű **salgó-tarjáni, putnoki és vadnai kőszent** egész waggonrakományként, valamint kicsiben és házhoz is.

Elárusítok mindenféle **gazdasági gépeket** legjutányosab árak mellett **részletfizetésre** is.

Egyszersmind az elsőrangú „**trieszti általános biztosító-társaság**“ (Generali) gömörmegyei főügynökségét (kötvénykiállítási joggal) birom, abban a helyzetben vagyok, hogy mindennemű biztosításokat, u. m. **épületek, takarmányok, aratási készletek, ingóságok és törzsbiztosításokat**, továbbá **életbiztosítást** és **balesetbiztosítást** legolcsóbb és legelőnyösebb díjtétel mellett eszközölöm.

Az eddig irántam tanusított jóakaratu pártfogást megköszönve, vagyok

teljes tisztelettel

KOHN ALBERT fakeskerkedő

15-*

és a triesti ált. bizt. társ. (Assecurazioni Generali) gömörmegyei főügynöke

BRAUN ZSIGMOND

vaskereskedése Rimaszombat.

Styria-kerekpárok

Rimaszombat és vidéke részére kizárólagos képviselője és raktára. Ezen gyártmány ez idő szerint legkitünőbb és legkedveltebb, részletfizetésre is kapható.

Cserépkályhák

nemesak tamásfalvi, hanem egyike Magyarország legkitünőbb gyáranak főraktára. — A kályhák különböző erme, barna, zöld és szezessziós színekben szállítatnak és **csiszolva** állítatnak.

Nagy raktárt tartok különböző építkezési anyagokban, u. m. portland- és román-cement, mennyezet nád, elszigetelő és kátrány fedő-lemezek stb. stb.

Varrógépek és vizmentes ponyvák raktára.

Az első magyar általános biztosító-társaság,

— mely egyike a legkiválóbb hazai intézeteknek, — főügynökségét birom, és elfogadok mindennemű épület-, pauschál-, ingóság-, takarmány- és jég-, nemkülönbén életbiztosításokat igen kedvező és előnyös föltételek mellett.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve kitünő tisztelettel

2-*

BRAUN ZSIGMOND.

